

กาลครั้งหนึ่ง...นานมาแล้ว ๒๒๗๓ ปี (23)

เมื่อพญามัจจุราช กวักมือเรียกทีละคน

ชีวิตของคนคู่ตัวติดกัน ที่เรียกว่า Siamese Twins หรือแฝดสยาม อิน-จัน บรรพบุรุษของชาวไทยจากเมืองแม่กลอง สมุทรสงคราม ที่ไปใช้ชีวิตในอเมริกาอย่างเข้าสู่วัย 60 ปี โชกโชนด้วยประสบการณ์ขึ้นเทพ ร่างกายที่แปลกประหลาดน่าจะเป็นกาลกิณีบอภัย น่าจะเป็นอุปสรรคของชีวิต ผู้คนทั้งหลายเย้ยหยัน แต่คนคู่อิน-จัน กลับใช้ชีวิตได้อย่างสง่างาม มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เดินทางท่องเที่ยว มีเงินมีทอง มีครอบครัวในอเมริกา สร้างตำนานระดับโลกต้องจารึก

ลุงแฝดหอบหัวพะรุงพะรังกันกลับมาบ้านในอเมริกาหลังจากยุติแสดงตัวหาเงินในเยอรมนีและรัสเซีย เพราะเกิดสงครามในยุโรป แผลจันเป็นอัมพาต ท่อนล่างของลำตัวไม่มีแรง แขนขวาไม่มีกำลังเป็นตัวรับน้ำหนักแฝดอินให้ต้องหอบหัวกัน ใช้เชือกรั้งร่างกายให้พยุงกันไปไหนต่อไหนได้บ้าง

แฝดอิน-จัน ตระหนักดีว่า การที่ร่างกายเชื่อมติดกัน และอวัยวะภายในร่างกายยังคงเป็นปริศนาแบบนี้ หากวันหนึ่งใครสักคนต้องตายลงก่อน จะทำให้อีกคนต้องตายตามเป็นแน่แท้

ทางออกที่ง่ายที่สุดคือ แยกร่างกายออกจากกันเป็นอิสระ ขอเป็นคน 2 คน 2 ร่างกาย แต่ที่ผ่านมาทั้งชีวิต ไม่มีหมอที่ไหนยอมผ่าตัดแยกร่างให้

คนเป็นอัมพาตตัวคนเดียวก็น่าอึดอัดอยู่แล้ว แต่นั่นคน 2 คน ดันมีร่างกายตรงบริเวณหน้าอกเชื่อมติดกัน ยิ่งเป็นความระทมขมขื่นเป็นสองเท่า

กฎแบ่งกันอยู่บ้านละ 3 วันมานานนับ 10 ปี ยังคงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บ้านของแฝดอินและบ้านของแฝดจัน 2 ที่เมาท์แอร์ เมืองเล็ก ๆ ในชนบททางตะวันตกเฉียงเหนือของรัฐนอร์ทแคโรไลนา ห่างกันราว 1 ไมล์ แยกกันอยู่เพื่อลดความแออัดและลดการกระทบกระทั่งอย่างได้ผล

ครอบครัวของแฝดทั้งสอง มีหมอใจและหมอบิลล์ เพื่อนรักของลุงแฝดทำหน้าที่คอยดูแลมายาวนาน หมอทั้งสองประคองดูแลสุขภาพให้แฝดทั้งสองมีสุขภาพร่างกายดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ปัญหาหลักคือ แผลจันพยายามบำบัดความกลัดกลุ้มด้วยการใช้เหล้าเป็นตัวช่วยเสมอมา

วันที่แฝดจันไม่กินเหล้า แผลทั้งสองก็

กาลครั้งหนึ่ง...นานมาแล้ว

เมื่อพญามัจจุราช ก

อย่าลืมนะครับว่า ลุงแฝดตัวติดกัน คงชวนกัน สะกิดกัน และมีความสุขกายสบายใจด้วยกันทุกฝ่าย 4 คนเสมอมา

ท่ามกลางความเจ็บไข้ได้ป่วย พุทธศุเลครอบครัวทั้งสองยังมีความเห็นใจ ห่วงใย เอื้ออาทรต่อกันเสมอ เมื่ออายุมากขึ้นเพื่อนฝูงทั้งหลาย งานสังคมที่เคยไปร่วมเสมอ ก็ต้องถอยตัวเองออกมา อยู่กับความจริงของชีวิต

เกร็ดตำนานที่ผู้พิพากษาเกรฟส์ เพื่อนรักของลุงแฝด บันทึกเอาไว้ระบุว่า อยู่มาวันหนึ่ง แผลได้รับจดหมายจากเมืองสยาม เขียนโดยนายชู แจ่มมายังนำแฝดว่า นายน้อยพี่ชายของแผลที่เหลืออยู่คนเดียวเสียชีวิตแล้วที่บ้านแม่กลอง ภรรยาของลุงน้อยและลูก 8 คน ยังอยู่ในเมืองแม่กลอง

นายชูคนนี้นับนินฐานว่าน่าจะเป็นลูกของพี่สาวแผลที่ไปแต่งงานกับคบคิดในบางกอก และนายชูคนนี้เคยมาเยี่ยมหน้าแผลที่อเมริกา มีการศึกษาได้เรียนหนังสือในบางกอก

ขอนำพาท่านผู้อ่านย้อนอดีต กลับมามองสยามว่าในห้วงเวลานั้นมีเหตุการณ์อะไรที่น่าสนใจบ้าง

ในช่วงที่แฝดสยามออกจากสยามไปอเมริกา ตรงกับรัชสมัยในหลวง ร.3 มาบัดนี้กลายเป็นลุงแฝดที่อายุ 63 ปี ซึ่งตรงกับรัชสมัยของในหลวง ร.5 ในห้วงเวลาที่ผ่านมานั้น ในหลวง ร.5 เสด็จเยือนเกาะสิงคโปร์และเกาะชวา (อินโดนีเซีย) เป็นครั้งแรก โปรดเกล้าฯ ให้เลิกทรงผมมหาดไทย โปรดเกล้าฯ ให้เลิกการหมอบคลานเวลาเข้าเฝ้าฯ ทรงให้ตราพระราชบัญญัติพิทักษ์เกษียณอายุลูกทาส ทรงให้ตั้งโรงเรียนสตรีวังหลัง โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสภาที่ปรึกษาราชการแผ่นดิน หรือรัฐมนตรีสภา และโปรดเกล้าฯ ให้ปรับปรุงกิจการทหารให้เป็นแบบตะวันตกครั้งใหญ่

พุทธ เพราะไม่รู้จักหนีไปไหนมาตั้ง 63 ปีแล้ว ทั้งคู่นอนคุ้ยกัน ให้กำลังใจ ดูแลกันเป็นอย่างดี ความรักของแฝดที่มีต่อกัน ยิ่งใหญ่มากกว่าตำนานรักใดๆ ในโลกนี้ แผลจันอาการดีขึ้นเล็กน้อย

กฎ 3 วันเป็นสิ่งที่แฝดจันต้องเคารพแบบไม่มีวันอ่อนข้อ

วันพฤหัสบดีที่ 15 มกราคม อาการของแฝดจันทรงตัว โอน้อยลง แต่ยังคงต้องพักผ่อน ทำร่างกายให้อ่อนนุ่ม เมื่ออาการกระตือรือร้นเล็กน้อย แผลจันยืนยันว่าจะต้องย้ายไปอยู่บ้านของแฝดอินตามกติกา 3 วัน

แฝดอินขอรับรองว่าไม่ต้องย้ายไปบ้าน

หลังอาหารค่ำ ที่ตักกันแบบอบอุ่นแฝดมันเป็นคืนที่เจียบเยะเยือก

แฝดอินที่สุขภาพหมอนหลับสนิท ส่วนดียงไม่หลับ อึดอัด

แฝดจันสะกิดคู่วิวให้ตื่น เพื่อขอให้พาไปหน้าต่าง หลังจากสุดอแฝดจันจึงชวนแฝดอินชิงหลับกับ

ยังไม่หลับ และกระส

บริเวณหน้าอกเชื่อมติดกัน ยังเป็นความ
ระทมขมขื่นเป็นสองเท่า

กฎแบ่งกันอยู่บ้านละ 3 วันมานานนับ
10 ปี ยังคงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด บ้านของ
แฟดอินและบ้านของแฟดจัน 2 ที่เมาท์เออร์
เมืองเล็กๆ ในชนบททางตะวันตกเฉียงเหนือ
ของรัฐนอร์ทแคโรไลนา ห่างกันราว 1 ไมล์
แยกกันอยู่เพื่อลดความแออัดและลดการ
กระทบกระทั่งอย่างได้ผล

ครอบครัวของแฟดทั้งสอง มีหมอใจและ
หมอบิลลี เพื่อนรักของลุงแฟดทำหน้าที่คอย
ดูแลมายาวนาน หมอทั้งสองประคองดูแล
สุขภาพให้แฟดทั้งสองมีสุขภาพร่างกายดี
ที่สุดเท่าที่จะทำได้ ปัญหาหลักคือ แฟดจัน
พยายามบำบัดความกลัดกลุ้มด้วยการใช้
เหล้าเป็นตัวช่วยเสมอมา

วันที่แฟดจันไม่กินเหล้า แฟดทั้งสองก็
เป็นปกติสุข แยกส่งการคนงานในไร่ของตน
ให้ทำงาน บริหารจัดการธุรกิจ ทำมาค้าขาย
แบบที่เพื่อนบ้านอเมริกันยังต้องอิจฉา แต่
เมื่อดื่มเหล้าแฟดจันจะกลายเป็นบุคคลที่
น่ารังเกียจที่สุดที่ไม่สามารถผลักไสออกไป
ได้ และการทะเลาะเบาะแว้ง มีปากเสียง
ก็ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ เป็นเช่นนี้ครั้งแล้ว
ครั้งเล่า

แต่ทุกครั้งที่ทะเลาะกัน จะจบลงด้วย
ความใจเย็นของแฟดอินที่คอยปลอบ
ประโลมและเอื้อเฟื้อต่อแฟดจันเสมอ และ
แฟดจันก็จะขอโทษขอโพยแฟดอิน เป็นเช่น
นี้ซ้ำไป แต่ไหนแต่ไรตั้งแต่เป็นเด็กแถวเมือง
แม็กลอง สมุทรสงคราม

การทำมาหาเลี้ยงชีพ แฟดทั้งสองทุ่มเท
กับการเกษตร ที่ดิน ทรัพย์สินของแฟดแยก
ขาดจากกัน

แฟดจันมีลูกเหลือ 9 คน ทำมาค้าขาย
เก่ง มีกิจการผลิตเนย ข้าวโอ๊ต ข้าวโพด
เลี้ยงสัตว์ ในที่ดิน 350 เอเคอร์ มีคนงาน
ผิวสีทำไร่ 3 คน มีการประเมินโดยเจ้าหน้าที่
ของรัฐเพื่อเสียภาษีว่า ทรัพย์สินของแฟดจัน
มีค่ารวมราว 23,000 เหรียญ ถือได้ว่าเป็นผู้

ข อนาคตที่น่าอ่านย้อนอดีต กลับ
มามองสยามว่าในเวลานั้นมี
เหตุการณ์อะไรที่น่าสนใจบ้าง

ในช่วงที่แฟดสยามออกจากสยามไป
อเมริกา ตรงกับรัชสมัยในหลวง ร.3 มาบัดนี้
กลายเป็นลุงแฟดที่อายุ 63 ปี ซึ่งตรงกับรัช
สมัยของในหลวง ร.5 ในเวลาที่ผ่านมานั้น
ในหลวง ร.5 เสด็จเยือนเกาะสิงคโปร์
และเกาะชวา (อินโดนีเซีย) เป็นครั้งแรก
โปรดเกล้าฯ ให้เลิกทรงผมมหาดไทย โปรด
เกล้าฯ ให้เลิกการหมอบคลานเวลาเข้าเฝ้าฯ
ทรงให้ตราพระราชบัญญัติพิกัดเกษียณ
อายุลูกทาส ทรงให้ตั้งโรงเรียนสตรีวังหลัง
โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งสภาที่ปรึกษาราชการ
แผ่นดิน หรือรัฐมนตรีสภา และโปรดเกล้าฯ
ให้ปรับปรุงกิจการทหารให้เป็นแบบตะวันตก
ครั้งใหญ่

กลับไปดูตำนานชีวิตลุงแฟดที่กำลังป่วย
ในอเมริกาครั้น

แฟดจันอาการยังไม่ดีขึ้นจากอัมพาต
ท่อนล่างของลำตัว สุขภาพมีแต่ทรุดกับ
ทรุด แต่สิ่งที่สุขภาพทรุดทั้งสองท่านไม่เคย
ยอมแพ้ คือ กฎอยู่บ้านละ 3 วันที่ยึดถือกัน
มามากกว่า 10 ปี

ในช่วงเวลา 3 วันที่ไปอยู่บ้านของแฟด
อิน แฟดจันก็ต้องหุบปาก ให้แฟดอินเป็น
นาย แฟดจันต้องให้ความร่วมมือทุกอย่าง
และนี่คือ 3 วันที่แฟดอินห้ามแฟดจันดื่ม
เหล้าเด็ดขาด ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือดี

แต่ 3 วันถัดมา เมื่อต้องหมั่นเวียนไปอยู่
ที่บ้านแฟดจัน แฟดอินจะต้องทำเหมือนกับ
ว่าไม่มีตัวตนในโลกนี้ แฟดจันจะกินเหล้าหัว
ราน้ำ แฟดอินก็ต้องหุบปากเงียบ

นี่คือวงจรชีวิตสุดแสนพิสดารของแฟด
บันลือโลกคู่นี้ที่เรียกว่า Siamese Twins ที่
ฝรั่งต้องเอามาตีแผ่ให้คนทั้งโลกทราบ

ช่วงเวลาแห่งความเจ็บป่วยแสน
ขลุ่ยลักผ่านไปราว 3 ปี

เช้าวันที่ 12 มกราคม พ.ศ.2417 เป็น
ช่วงเวลาที่พักผ่อนของแฟดทั้งสองต้องอยู่บ้านของ

Together For

พุทธ เพราะไม่รู้จักหนีไปไหนมาตั้ง 63 ปี
แล้ว ทั้งคู่นอนคุยกัน ให้กำลังใจ ดูแลกัน
เป็นอย่างดี ความรักของแฟดที่มีต่อกัน ยิ่ง
ใหญ่มากกว่าตำนานรักใดๆ ในโลกนี้ แฟด
จันอาการดีขึ้นเล็กน้อย

กฎ 3 วันเป็นสิ่งที่แฟดจันต้องเคารพ
แบบไม่มีวันอ่อนข้อ

วันพฤหัสบดีที่ 15 มกราคม อาการของ
แฟดจันทรุดตัว โอน้อยลง แต่ยังคงต้องพัก
ผ่อน ทำร่างกายให้อ่อนนุ่มเสมอ เมื่ออาการ
กระตือรือร้นเล็กน้อย แฟดจันยืนยันว่าจะต้อง
ย้ายไปอยู่บ้านของแฟดอินตามกติกา 3 วัน

แฟดอินขอรับรองว่าไม่ต้องย้ายไปบ้าน
แฟดอินหรอก เพราะหมอไม่ให้กระทบหนาว
ร่างกายต้องอุ่นตลอดเวลา อาดีเลด ภรรยา
คู่ทุกข์คู่ยากก็ร้องขอ มิให้สามีเดินทางระยะ
1 ไมล์เพราะอากาศหนาวจัด

รถม้าเป็นรถเปิดประทุน ไม่มีหลังคา
และเย็นวันนั้นอุณหภูมิถึงลดลงสุดเยือกแข็ง
หิมะกระหน่ำไร้ความปรานี ถนนขรุขระเต็ม
ไปด้วยหิมะ

แฟดจันเป็นสุขภาพบุรุษรักษาคำพูด ใน
ที่สุดแฟดทั้งสองถูกลูกๆ เลวชอบหัวก๊ากันนั่งรถ
ม้าวิ่งฝ่าหิมะ ฝ่าความหนาวเพื่อไปบ้านของ
แฟดอินตามกติกากันบ้านละ 3 วัน

ตามกติกาเรื่องบ้านละ 3 วันนั้น จะ
ต้องเดินทางไปให้ถึงก่อนค่ำมืด รถม้าวิ่งฝ่า
ความหนาวเย็นมาตลอดทาง แฟดทั้งสองที่
ตระกองกอดกันมาตั้งแต่เริ่มหัดเดินที่เมือง
แม็กลอง ผ่านมา 63 ปี มาจนบัดนี้ก็ยังต้อง
กอดกันเพื่อความอบอุ่นแก่ชีวิตนับปลาย

เวลาผ่านไปนานเกินจะจดจำ รถม้าไป
ถึงบ้านของแฟดอิน ชารห์และลูกๆ ลง
มาช่วยกันพาพ่อและอาจันที่ป่วยเป็นโรค
หลอดลมอักเสบ และกำลังใจจนหมดแรง
ขึ้นบ้านทันที

แต่ทุกครั้งที่จะเลาะกัน จะจบลงด้วยความใจเย็นของแฝดอินที่คอยปลอบประโลมและเอื้อเฟื้อต่อแฝดจันเสมอ และแฝดจันก็จะขอโทษขอโพยแฝดอิน เป็นเช่นนี้ซ้ำไป แต่ไหนแต่ไรตั้งแต่เป็นเด็กแถวเมืองแม่กลอง สมุทรสงคราม

การทำมาหาเลี้ยงชีพ แฝดทั้งสองทุ่มเทกับการเกษตร ที่ดิน ทรัพย์สินของแฝดแยกขาดจากกัน

แฝดจันมีลูกเหลือ 9 คน ทำมาค้าขายเก่ง มีกิจการผลิตเนย ข้าวโอ๊ต ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ในที่ดิน 350 เอเคอร์ มีคนงานผิวสีทำไร่ 3 คน มีการประเมินโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อเสียภาษีว่า ทรัพย์สินของแฝดจันมีค่ารวมราว 23,000 เหรียญ ถือได้ว่าเป็นผู้มีอันจะกินในสังคมชนบทของอเมริกา

ส่วนแฝดอิน ผู้ใจดี ใจเย็น ได้รับการประเมินทรัพย์สินและที่ดินเป็นมูลค่าราว 7,000 เหรียญ น้อยกว่าแฝดอิน แต่ครอบครัวก็สุขสบายพอตัว

ถ้าอารมณ์ดี อากาศแจ่มใส ลุงแฝดทั้งสองจะชวนกันนั่งรถม้าออกไปกินลมชมวิว ทักทายเพื่อนฝูง เฮฮา เพื่อผ่อนคลาย และบางครั้งยังเข้าไปช้อปปิ้งถึงในเมือง ซึ่งแทบทุกคนจะคุ้นเคยกับลุงอิน-จัน คู่นี้เป็นอย่างดี หนังสือพิมพ์ยังติดตามเขียนข่าวชีวิต และครอบครัวของลุงแฝดเป็นระยะๆ

ความโชคดี โดดเด่นของแฝดคู่นี้ประการหนึ่งที่ฝรั่งเขียนบันทึกไว้คือ ความสามารถและพลังทางเพศที่เหลือเฟือ

ที่ผ่านมา หลังแต่งงาน ทั้งคู่แทบไม่เคยปล่อยให้ภรรยาท้องว่าง ทั้งสองมีลูกต่อเนื่องกันมา ประจวบจันถึงกันเดินแถวออกมาจากครรภ์ของซาร่าห์และอาติเลดได้

ลูกสาวคนสุดท้ายของแฝดจัน ชื่อ เฮดตี คลอดออกมาก่อนแฝดจันเป็นอัมพาต 2 ปี ส่วนโรเบิร์ต ลูกชายคนสุดท้ายของแฝดอิน เกิดก่อนแฝดจันเป็นอัมพาต 3 ปี

แปลความหมายได้ว่า แฝดอายุใกล้ 60 กันแล้ว ยังทำให้ภรรยาทั้งสองตั้งครรภ์ได้ ถือเป็นพรสวรรค์เฉพาะตัวที่พระเจ้าประทานมาให้

ในช่วงเวลา 3 วันที่ได้อยู่บ้านของแฝดอิน แฝดจันก็ต้องหุบปาก ให้แฝดอินเป็นนาย แฝดจันต้องให้ความร่วมมือทุกอย่าง และนี่คือ 3 วันที่แฝดอินห้ามแฝดจันดื่มเหล้าเด็ดขาด ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือดี

แต่ 3 วันถัดมา เมื่อต้องหมั่นเวียนไปอยู่ที่บ้านแฝดจัน แฝดอินจะต้องทำเหมือนกับว่าไม่มีตัวตนในโลกนี้ แฝดจันจะกินเหล้าหัวราน้ำ แฝดอินก็ต้องหุบปากเงียบ

นี่คือวงจรชีวิตสุดแสนพิสดารของแฝดบันลือโลกคู่นี้ที่เรียกว่า Siamese Twins ที่ฝรั่งต้องเอามาตีแผ่ให้คนทั้งโลกทราบ

ช่วงเวลาแห่งความเจ็บป่วยแสนขลุกขลักผ่านไประาว 3 ปี

เช้าวันที่ 12 มกราคม พ.ศ.2417 เป็นห้วงเวลาที่แฝดทั้งสองต้องอยู่บ้านของแฝดจัน หมั่นควายอยู่ในชุมชน ชื่อ เซฟเพิร์ต มอนโร ดักเกอร์ เวะเวียนมาเยี่ยมลุงแฝด ทักทายพูดคุยพ้อหอมปากหอมคอ แล้วลากลับ แฝดจันเริ่มมีอาการไอต่อเนื่อง หนักขึ้นและหนักขึ้น เหนื่อย หอบ เจ็บหน้าอก หดเหี่ยวแรง ซึ่งเดิมก็เป็นอัมพาตอยู่ก่อนแล้ว

หมูน้อยดักเกอร์คงไม่ทราบหรือรู้ว่าเขาคือแขกคนสุดท้ายในชีวิตของ Siamese Twins แฝดบันลือโลกที่ได้มาพบปะพูดคุยด้วย

หลังจากเพื่อนบ้านกลับไปแล้ว แฝดจันไอไม่หยุด บ่นเจ็บหน้าอก หายใจติดขัด หน้าตาออกบุญไม่รับ

อาติเลดภรรยาคู่ทุกข์คู่ยากของแฝดจันรีบให้รถม้าไปรับหมอใจตามที่เคยรับปากไว้ว่าเรียกได้ตลอดเวลา แต่ปรากฏว่าหมอวิลเลียม (ฝรั่งเรียกว่า บิลลี) นั่งรถม้ามาแทน หมอบิลลีสังเกตเห็นว่า แฝดจันหลอดลมอักเสบ (Bronchitis)

ต้องนอนพักผ่อน ห้ามออกไปโดนความหนาวเย็น ทำให้ร่างกายอบอุ่นเสมอ ส่วนแฝดอินร่างกายแข็งแรงเป็นปกติ

แฝดอินที่แข็งแรงดีทำตามหมอลสั่ง ให้ความร่วมมือเต็มที่ นอนกินนอนด้วยกันบนเตียงถึงแม้จะไม่ป่วยตลอดจันทร-อังคาร-

เปิดต่อหน้า

แฝดจันเป็นสุภาพบุรุษรักษาคำพูด ในที่สุดแฝดทั้งสองถูกลักทุเลหอบหิวกันนั่งรถม้าวิ่งฝ่าหิมะ ฝ่าความหนาวเพื่อไปบ้านของแฝดอินตามกติกาบ้านละ 3 วัน

ตามกติกาเรื่องบ้านละ 3 วันนั้น จะต้องเดินทางไปให้ถึงก่อนค่ำมืด รถม้าวิ่งฝ่าความหนาวเย็นมาตลอดทาง แฝดทั้งสองที่ตระกองกอดกันมาตั้งแต่เริ่มหัดเดินที่เมืองแม่กลอง ผ่านมา 63 ปี มาจนบัดนี้ก็ยังคงกอดกันเพื่อความอบอุ่นแก่ชีวิตบั้นปลาย

เวลาผ่านไปนานเกินจะจดจำ รถม้าไปถึงบ้านของแฝดอิน ซาร่าห์และลูกๆ ลงมาช่วยกันพาพ่อและอาจันที่ป่วยเป็นโรคหลอดลมอักเสบ และกำลังไอจนหมดแรงขึ้นบ้านทันที

ซาร่าห์เตรียมซูปร้อนๆ ไว้ต้อนรับสามี และคู่แฝด แฝดจันทานได้ไม่มากนัก เพราะหนาวลั่น และดูเหมือนว่าอาการป่วยจะทรุดลงไปจากความหนาวเย็นที่เพิ่งพจญมาบนรถม้า

ลุงแฝดทานอาหารเสร็จ ทุกคนในบ้านแยกย้ายกันไป

แฝดจันขอร้องให้แฝดอินพากันไปนั่งผิงที่หน้าเตาผิงในบ้านเพื่อรับไออุ่นจากกองฟืนที่เผาไหม้ คนคู่ชีวิตนั่งคุยกันหน้าเตาผิงเป็นเวลานานพอที่จะรับรู้ความรักแท้ที่เป็นนิรันดร์

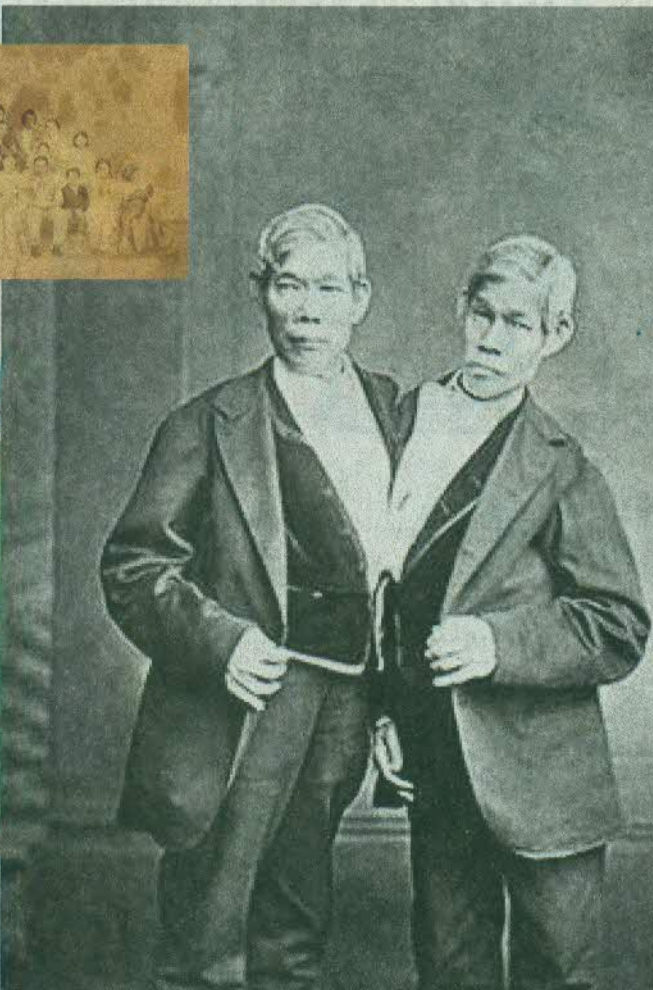
เมื่อแฝดอินรู้สึกดีขึ้น แฝดคู่ทุกข์คู่ยากก็ประกอบกันไปที่ห้องนอน ทันทีที่แผ่นหลังถึงพุง แฝดจันหลับ

รุ่งสางวันต่อมา เมื่อรู้สึกตัวตื่น แฝดจันบอกกับแฝดอินว่า เมื่อคืนเจ็บหน้าอกมาก เจ็บทั้งคืน นึกว่าจะตายซะแล้ว

เช้าวันศุกร์ที่ 16 มกราคม อาติเลดเข้ามาสอบถามอาการสามี ซึ่งแฝดจันฝันตอบไปว่า ดีขึ้นแล้ว ไม่ต้องห่วง แต่ในความเป็นจริงมิได้เป็นเช่นนั้น อาการของแฝดจันทรุดลง ลุงแฝดทั้งสองนั่งๆ นอนๆ ในบ้าน คุยกันเรื่อยเยื้อยแก่เหงายาวไปจนถึงอาหารค่ำ

กลับมาแล้ว แพลตสยาม (23)

ราช กวักมือเรียกทีละคน

หลังอาหารค่ำ ที่ได้อยู่พร้อมหน้าพร้อม
ตากันแบบอบอุ่นแฝดพร้อมใจกันเข้านอน
มันเป็นคืนที่เงียบสงัด วังเวง และเย็น
ยะเยือก

แฝดอินที่สุขภาพดี แข็งแรง เมื่อหัวถึง
หมอนหลับสนิท ส่วนแฝดจันที่อาการไม่ค่อย
ดียังไม่หลับ อึดอัด หายใจลำบาก

แฝดจันสะกิดคู่ชีวิตตัวติดกันที่กำลังกรน
ให้ตื่น เพื่อขอให้พาไปสูดอากาศบริสุทธิ์ใกล้
หน้าต่าง หลังจากสูดอากาศ ตื่นน้ำมิดหน่อย

แฝดจันจึงชวนแฝดอินกลับเข้าไปนอน

แฝดอินซึ่งหลับก่อนได้อีกครั้ง แฝดจัน
ยังไม่หลับ และกระสับกระส่าย

นาฬิกาชีวิตเดินผ่านเที่ยงคืน ข้ามไป
วันเสาร์ที่ 17 มกราคม แฝดจันก็ยังไม่หลับ
แถมสะกิดแฝดอินให้พาไปนั่งผิงไฟที่ห้อง
ผิงไฟอีกครั้ง แฝดอินจำเจียบปฏิเสธที่จะลุก
ขึ้น บอกว่าบนเตียงนี้ก็อุ่นพอแล้ว

แฝดจันยืนยันว่า หายใจไม่ออก เขย่า
ตัวแฝดอินบนเตียง และในที่สุดแฝดอิน
ผู้ให้มาตลอดชีวิต ก็ประคองแฝดจันมานั่ง
บนเก้าอี้แฝดในห้องที่มีเตาผิงไฟ

ราตรี 1 เศษ หลังจากคุยกันจนอึด ทั้ง
สองประคองกันกลับไปเตียงอีกครั้ง
ทั้งสองเอนกายลงบนเตียงพร้อมกัน คราว

นี้แฝดจันผล็อยหลับทันทีที่หลังแตะพูก

ราวตี 4 มีเสียงร้องเรียกออกมาจากห้อง
ของแฝด ทุกคนในบ้านไม่รู้สึกละใจอันใด
แต่วิลเลียมลูกชายวัย 18 ของแฝดอิน ถือ
ตะเกียงลุกไปดูห้องนอนพ่อ

วิลเลียมเปิดผ้าห่มดูอาการหายใจของ
พ่อ ที่บริเวณหน้าอกมีการขยับเล็กน้อย และ
ถามพ่อว่าเป็นไบบ้าง แฝดอินตอบลูกว่า พ่อ
สบายดี ไม่เป็นอะไร และบอกให้ไปดูอาจัน

วิลเลียมเดินอ้อมเตียงไปอีกด้าน ขยับ
ตะเกียงในมือลงไปใกล้ตัวอาจัน เพ่งมองที่
หน้าอกชั่วครู่ใหญ่ ไม่มีการไหวติง หน้าอก
นิ่งสนิท และเมื่อเอื้อมมือไปแตะลำตัวอาจัน
สัมผัสที่มือได้รับคือความเย็นเยือก

วิลเลียมพูดพึมพำในลำคอว่า อาจันตาย
แล้ว !

วิลเลียมตะโกนเรียกคนในบ้านให้มาช่วย
กันดูอาจันอีกครั้ง ซึ่งสมาชิกในบ้านทุกคน
มาสัมผัส พยายามขยับ ปลุกแล้วปลุกอีก
แต่อาจันหาได้ไหวติงแต่ประการใดไม่

แฝดอินที่นอนเคียงคู่ทราบดีว่า พญา
มัจจุราชได้มากำตัวแฝดจันไปแล้วเป็นคนแรก

เสียงร้องไห้ระงมตกใจ เสียใจดังทั่ว
บ้าน เสียงคร่ำครวญจากลูกหลานไทยหวน
ระคนกันไป

แฝดอินอยู่ในอาการผวาสุดขีด พึมพำ
ในลำคอฟังไม่ได้ศัพท์ เพราะแฝดอินคือ
คนเดียวบนปฐพีนี้ที่ทราบว่าอีกไม่กี่นาทีข้าง
หน้าจะเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตเขา

ประโยคเดียวที่พอฟังรู้เรื่องจากปากของ
แฝดอิน คือ ต่อไปก็ฉันนะสิ !

พญามัจจุราชมารับแฝดจันไปก่อน
ร่างกายคน 2 คนที่เชื่อมติดกันมา 63
ปี มีการใช้อวัยวะร่วมกันมาตลอด พญา
มัจจุราชจะจัดการอย่างไรต่อไปกับแฝดอิน

(เชิญติดตามตอนต่อไปครับ)

แปลและเรียบเรียงโดย

พล.อ.นิพัทธ์ ทองเล็ก